

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-2 У 3651/12
Дана 06.03.2014.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Љиљане Петровић, председника већа, Олге Петровић и Душице Маринковић, чланова већа, са судским саветником Николом Крушкоњом, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужилаца АА из ... и ББ из ..., ..., против туженог Министарства финансија Републике Србије, Сектора за имовинско-правне послове, ради поништаја решења број 463-02-00652/2009-07 од 20.02.2012.године, са заинтересованим лицима општином Трстеник, коју заступа Општинско јавно правобранилаштво и Дирекцијом за планирање и изградњу „Трстеник“ ЈП, у предмету грађевинског земљишта, након одржане усмене јавне расправе, у седници већа, одржаној дана 06.03.2014.године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА решење Министарства финансија Републике Србије, Сектора за имовинско-правне послове број 463-02-00652/2009-07 од 20.02.2012.године и предмет ВРАЋА надлежном органу на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужилаца изјављена против решења Одсека за буџет, финансије и имовинско-правне послове Општинске управе општине Трстеник број 465-17/2005-05 од 01.06.2011.године, којим је одбијен, као неоснован, захтев тужилаца, правних следбеника сада пок. ВВ бив. из ..., за поништај правноснажног решења Секретаријата за привреду и финансије општине Трстеник број 465-60/82-03 од 04.06.1982.године, којим је у корист општине, а за крајњег корисника СИЗ за уређење и коришћење грађевинског земљишта за потребе друштвено-стамбене изградње у

стамбеном насељу „Трстеник 2“ изузета из поседа сада пок. ВВ катастарска парцела број ... КО ..., површине 26,31 ари.

У тужби поднетој овом суду, којом оспоравају законитост решења туженог и на усменој јавној расправи, тужиоци наводе да је ожалбено решење донето у поновном поступку, али да првостепени орган није поступио по правном схватању и примедбама датим у решењу туженог органа број 463-0200652/2009-07 од 25.03.2011.године, нити ожалбено решење садржи правни пропис и ваљане разлоге за донету одлуку. У образложењу се првостепени орган позива на судску праксу Врховног суда Србије из 2001.године, што је непримењиво на спорни однос, јер је правна могућност поништаја правноснажног решења о изузимању прописана Законом о планирању и изградњи који је донет 2003.године. Такође извештај Одсека за урбанизам, којим се погрешно и широко тумачи важење ДУП-ова Трстеник је супротан налазу и мишљењу вештака грађевинске струке, па се без усаглашавања није могао применити у овом предмету. То што је предметна парцела 1987.године пренумерисана указује на мањкавост поступка за изузимање земљишта вођеног 1982.године, па је и то разлог за поништавање решења о изузимању. Даље наводе да су вештак геометар и вештак грађевинске струке јасно на терену идентификовали предметну катастарску парцелу и утврдили да она није приведена планираној урбанистичкој намени, тако да је њено накнадно утапање у комплексе и блокове без утицаја на законито решавање ове управне ствари. Предложили су да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења. Предложио је да суд тужбу, одбије, као неосновану.

У одговору на тужбу и на усменој јавној расправи, Општинско јавно правобранилаштво је навело да је у поступку који је претходио доношењу првостепеног и оспореног решења утврђено да је предметна парцела изузета у циљу изградње стамбеног насеља „Трстеник 2“ као и да је на основу налаза вештака утврђено да изграђеност комплекса у односу на важећи ДУП стамбеног насеља износи 75% из чега произлази да је предметна парцела приведена намени. Стога је правилан став туженог органа да се приведеност намени парцеле, када је изузета у сврху изградње стамбеног насеља и представља комплекс, радови морају ценити у односу на степен изграђености целог комплекса, са напоменом да је у поступку потпуно утврђено чињенично стање као и да је првостепени орган поступио у складу са примедбама туженог органа датим у решењу од 25.03.2011.године. Предложило је да суд тужбу, као неосновану, одбије.

У одговору на тужбу и на усменој јавној расправи, заинтересовано лице Дирекција за планирање и изградњу „Трстеник“ ЈП је тужбу оспорило, наводећи да је првостепени орган правилно одлучио о захтеву тужилаца, јер је на основу утврђеног чињеничног стања, а на основу налаза вештака геодетске и грађевинске струке, утврђена чињеница да је предметна парцела изузета на основу ДУП-а стамбеног насеља „Трстеник 2“

у циљу реализације друштвено-стамбене изградње у стамбеном насељу „Трстеник 2“, приведена намени. Сматра да је у конкретном случају правилно примењено материјално право, па је предложило да суд тужбу одбије.

Испитујући оспорени акт у смислу члана 41. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09), након одржане усмене јавне расправе у смислу члана 2., члана 33. став 1., члана 34. ст и 2. ЗУС-а, у присуству тужилаца и заинтересованих лица, у одсутности уредно позваног туженог органа, на којој су изведени докази увидом и читањем списка предмета органа, достављених уз одговор туженог на тужбу, на основу оцене доказа, Управни суд је нашао:

Тужба је основана.

Из образложења оспореног решења произлази да је тужени орган решавајући по жалби тужилаца нашао да је првостепени орган правилно одлучио ожалбеним решењем од 01.06.2011.године када је одбио захтев тужилаца за поништај правноснажног решења Секретаријата за привреду и финансије општине Трстеник бр. 465-60/82-03 од 04.06.1982. године, као неоснован, са образложењем да је предметна парцела изузета у циљу изградње стамбеног насеља „Трстеник 2“ и да представља део комплекса земљишта, за који је на основу налаза вештака утврђено да је већим делом изграђен, као и да је изузета кп. бр. ... КО ... накнадно спојена са другим парцелама и више не представља самосталну парцелу, већ део кп. бр. .../... КО ..., много веће површине, па је нашао да се не може извршити поништај правноснажног решења о изузимању.

Из списка предмета произлази да је у управном поступку, покренутом по захтеву тужиоца АА од 25.08.2005.године за поништај решења Секретаријата за привреду и финансије СО Трстеник бр. 465-60/82-03 од 04.06.1982.године, којим је од његовог правног претходника извршено изузимање из поседа неизграђеног градског грађевинског земљишта означеног као кат. парцела бр. ... КО ... у површини од 26,31 ари у корист општине, а за крајњег корисника самоуправну интересну заједницу за уређење и коришћење грађевинског земљишта и комуналне делатности у Трстенику, првостепени орган одредио извођење доказа вештачењем од стране вештака геодетске и грађевинске струке ради утврђивања да ли је корисник изузимања, предметну непокретност привео намени сходно сврси изузимања која је наведена у решењу.

По оцени суда, о овој околности не постоји јасан налаз и мишљење вештака, јер, према писменом налазу и мишљењу вештака грађевинске струке од 14.09.2009.године кат. парцела ... КО ... (нови број кп. ... КО ...) није приведена намени, па је дато мишљење вештака да су испуњени услови за повраћај парцеле, а на усменој расправи од 10.05.2011.године у вези допуне свог налаза, вештак је изјавио да у односу на првобитну намену изузимања, предметна катастарска парцела није приведена намени, а касније је изузета и припојена другом детаљном плану ради изградње заобилазне саобраћајнице од које

се такође одустало, тако да она сада не припада детаљном плану насеља, већ детаљном плану саобраћајнице који је уређен после детаљног плана насеља.

Одредбом члана 86. став 7. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, бр. 47/03, 34/06 и 39/09), који је ступио на снагу дана 30.04.2003.године, прописано је да на захтев ранијег сопственика, односно његовог законског наследника, поништиће се правноснажно решење о изузимању градског грађевинског земљишта из његовог поседа, ако корисник градског грађевинског земљишта исто не приведе намени за коју је земљиште изузето, у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

Имајући у виду напред наведено, Управни суд је нашао да је тужени орган приликом доношења оспореног решења учинио повреде правила поступка које су биле од утицаја на решење ове управне ствари, и то одредбе члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, број 33/97 и 31/01), јер су стање у списима предмета и разлози дати у образложењу контрадикторни и нејасни у погледу приведености предметног земљишта намени за коју је изузето, а оспорено решење не садржи ни оцену навода жалбе, на шта тужени орган обавезује одредба члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку, према којој се у образложењу другостепеног решења морају оценити сви наводи жалбе, и ако их другостепени орган не уважи, у образложењу решења мора да да разлоге због којих их сматра неоснованим, чиме је учинио повреду и одредбе члана 235. Закона о општем управном поступку.

У поновном поступку, надлежни орган је дужан да отклони учињене повреде правила поступка на које му је указано овом пресудом и донесе ново на закону засновано решење, при чему је везан примедбама суда у погледу поступка на основу члана 69. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09).

Налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужилаца, Управни суд је на основу члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

дана 06.03.2014.године, I-2 У 3651/12

Записничар
Никола Крушкоња, с.р.

Председник већа- судија
Љиљана Петровић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

БТ